

Sygn. akt V CSK 248/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa [...] "S." Sp. z o.o. w N.
przeciwko D. M., G. M., M. M. i W. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej D. M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża pozwanej D.M. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana D. M. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2012 r., w którym oddalono apelację pozwanych (w tym też pozwanej D. M.), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 czerwca 2012 r. Wyrokiem tym utrzymany został w mocy nakaz zapłaty Sądu Okręgowego z dnia 15 grudnia 2010 r., w którym nakazano pięciu pozwany, w tym – D. M., aby solidarnie zapłacili PP-U-H „S.” – spółce z o.o. kwotę 385.809,50 zł (k. 38 akt sprawy).

W skardze pozwanej D. M. podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego i prawa procesowego (pkt I i II). Motywując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, skarżąca wskazała, że w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.). Istotnego zagadnienia prawnego skarżąca dopatruje się w ogólnie postawionym pytaniu, „czy poręczyciel wekslowy zawsze i bezwarunkowo ponosi odpowiedzialność za zaciągnięte zobowiązanie jako współdłużnik solidarny, nawet w kontekście brzmienia art. 371 k.c. oraz w kontekście występującej przesłanki zasad współżycia społecznego”. Skarżąca wyjaśniła także, że „podstawa wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność odnosi się do zarzutu naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów k.p.c., tj. art. 233 § 1 k.p.c., które to naruszenia miały istotny wpływ na wynik sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 545 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Zgodnie z art. 47 prawa wekslowego, poręczyciel wekslowy ponosi odpowiedzialność solidarną (w rozumieniu art. 366 k.c.) z innymi dłużnikami wekslowymi, w tym – z wystawcą weksla, nawet wówczas, gdy wystawca ten jest jednocześnie dłużnikiem w tzw. stosunku podstawowym. Do poręczyciela

wekslowego ma też zastosowanie reguła wyrażona w art. 371 k.c. Przedstawiony przez skarżącą wywód prawny nie koresponduje jednak merytorycznie w zasadniczej części ze wskazanym zagadnieniem, które – według skarżącej – miałoby spełniać cechy istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Ponadto przedstawiony w pkt 2 wywód skargi, dotyczący naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w ogóle nie może być brany pod uwagę jako uzasadnienie, które miałoby – w intencji skarżącej – prowadzić do wykazania przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono przy uwzględnieniu postanowień zawartych w art. 102 k.p.c.